

When Hashem Comes to You

אלול, תשפ"ב

1) לקוטי תורה - פרשת ראה [דף לב, ב.] [בעל התניא זי"ע]

...הנה נודע שבאלול הוא זמן התגלות י"ג מדות הרחמים, ולהבין זה כי למה הם ימות החול ואינם יום טוב... ובודאי יש הפרש גדול בין יום הכיפורים ובין אלול. אך הנה יובן על פי משל למלך שקודם בואו לעיר יוצאין אנשי העיר לקראתו ומקבלין פניו בשדה, ואז רשאים כל מי שרוצה לצאת להקביל פניו הוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם. ובלכתו העירה הרי הם הולכים אחריו. ואחר כך בבואו להיכל מלכותו אין נכנסים כי אם ברשות, ואף גם זאת המובחרים שבעם ויחידי סגולה. וכך הענין על דרך משל בחודש אלול יוצאין להקביל אור פניו יתברך בשדה...

2) מסכת שבת דף י: (ע"פ אור גדליהו - פרשת בראשית דף ט; , פרשת בשלח דף לט. , פרשת צו עמ' טו)

תנא נמי הכי: "לדעת כי אני ה' מקדשכם", אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה, ואני מבקש ליתנה לישראל, לך והודיעם.

3) דברים (ראה) - פרק טז, פסוק טז [וע"ע שמות - פרק כג, פסוק יז]

שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני ד' אלקיך במקום אשר יבחר, בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא יראה את פני ד' ריקם.

4) דברים (וילך) - פרק לא, פסוקים י-יב

ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים¹ במעד שנת השמטה בחג הסוכות. בבוא כל ישראל לראות את פני ד' אלקיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת² נגד כל ישראל באזניהם. הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרף אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את ד' אלקיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת.

ראש השנה = בית המקדש

5) מסכת ראש השנה דף יח.

אמר רב שמואל בר אינא משמיה דרב: מניין לגזר דין של צבור שאינו נחתם. אינו נחתם?! והקתיב: "נכתם עונך לפני" (ירמי' ב, כב)! אלא: אף על גב שנתחתם - נקרע, שנאמר: "כה' אלקינו בכל קראנו אליו" (דברים ד, ז). והקתיב: "ידרשו ה' בהמצאו" (ישעי' נה, ו)? התם ב'יחיד, ה'כא בצבור. ב'יחיד, אימת? אמר רבה בר אבוי: אלו עשרה ימים שפין ראש השנה ליום הכפורים.

6) ערוך השולחן - אורח חיים, סימן תקפד, סעיף א

שחרית נכנסין לביהכ"נ בהשכמה ומסדרין הזמירות כמו בכל יו"ט... ופסוקי דזמרה עד המלך יושב וכו', ואז הולך ש"ץ אחר ומנגן על מקומו בניגון מאויים ומסיים "המלך!" בקול, והולך אל העמוד...

7) שמונה עשרה לראש השנה

אלקינו ואלקי אבותינו. מלוד על כל העולם פלו בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון עזך על כל יושבי תבל ארצך. ונדע כל פעול כי אתה פעלתו ונבין כל צור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו ד' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה.

8) לבוש - אורח חיים, סימן תקפב, סעיף ח

ואומר... מלוד על העולם כולו וכו', ואין צריך לומר "כל" שהרי אומר אחרי כן "כולו"...

9) ט"ז - אורח חיים, סימן תקפב, ס"ק ג

עוד כתב שא"ל מלוד על כל העולם כולו שהוא כפל. ובכל הספרים יש כן. ונ"ל ליישב דמצינו הרבה פעמים רובו ככולו וקמ"ל כאן כולו ממש ויש ראייה לזה לעיל.

¹ רש"י - בשנה ראשונה של שמטה - בשמינית, ולמה קורא אותה שנת השמטה? שצדין שביעית נוהגת בה, בקציר של שביעית היוצא למוצאי שביעית.

² רש"י - המלך היה קורא מתחלת "אלה הדברים", כדאיתא במסכת סוטה (דף מ"א) על בימה של עץ שהיו עושין בעזרה.

10) On the Road with Rabbi Steinsaltz by Arthur Kurzweil (pg 61) -

He went on, "When I come to America, I see these big American synagogues and sometimes I wonder whether Americans build these big synagogues thinking that if you go to a syn-

agogue big enough, you can keep God *in* it. Unfortunately, God won't stay in the synagogue. He is also in the bedroom and also in the kitchen and also in the marketplace."

11) רמ"א – סימן תקפג, סעיף ב

...וגם נוהגים שלא לישן ביום ראש השנה (ירושלמי) ומנהג נכון הוא.

12) בראשית – פרק כח, פסוק טז

וַיִּקְרָא יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אֲכֹן יֵשׁ ד' בְּמָקוֹם הַזֶּה וְאֶנְכִי לֹא יָדַעְתִּי.

13) רש"י (שם)

ואנכי לא ידעתי. שאם ידעתי, לא ישנתי במקום קדוש כזה:

14) בראשית רבה – פרשה כא

אין "ועתה" אלא תשובה, שנאמר "ועתה ישראל מה ה' אלקיך וגו'" (דברים י, יב)

15) עבודת פנים – פרק א', אות כ (ר' אהרן יוסף לוריא זצ"ל)

אין שום מניעה לאדם מעבודת השי"ת, אלא שבשעת דוחק אין האדם יכול לעבוד את ה' באותו סוג עבודת שבשעת מנוחה, והעבודות משתנה אז באופן וסדר אחר, כמו פושט לבוש זה ולבוש לבוש אחר, או כמו משנה לימודו ממסכתא זו למסכתא אחרת והפנימיות הכל תורת ה', כמו כן הנקודה הפנימית של עבודתו ית' הוא תמיד בכל מקום ובכל זמן אלא שהלבוש משתנה לפי המקום הזמן והמצב, כמו עבד המלך שבכל פעם מצוה לו המלך לעשות עבודה אחרת פרטית. וכן אמרו חז"ל (שבת דף קיד) בגדים שבישל בהן קדירה לרבו אל ימזוג בהן כוס לרבו שנאמר "ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים".

ולמשל אם האדם במנוחה ובלי טרדות אז עבודתו לעסוק בתורה כל היום וכשהוא טרוד בעסקיו או ביסורים ועגמו"ן ח"ו אז עבודתו בטחון והתחזקות ולצפות לחסדי השי"ת, ולהשריש בלבבו כי אין מושיע זולת השי"ת, ובפנימיות הכל נקרא עבודת מלך מלכי המלכים, אלא כמו שיש מסכתא קלה ויש חמורה כמו"כ יש עבודה קלה ועבודה חמורה.

והנה אם המלך יצוה לעבדו לעשות איזה עבודה, והוא יעשה עבודה אחרת, הגם שהיא גם עבודת המלך, נקרא מורד במלכות ח"ו. ע"כ צריך האדם תמיד לשמוע בלבו מה הוא רצון ה' עכשיו, וע"ז אמרו אשרי איש שישמע למצותיך.

16) Submitting to Divine Religious Authority in a World of Personal Autonomy (Rabbi JJ Schacter) -

In 1985, Robert Bellah co-authored a book entitled *Habits of the Heart:*

Individualism and Commitment in American Life which highlighted the centrality and ubiquitousness of the principle of personal autonomy and individual choice in the United States. As an example of this wide-spread phenomenon, he described a nurse, Sheila Larson, who "has actually named her religion (she calls it her 'faith') after herself." In her words, "I believe in God. I'm not a religious fanatic. I can't remember the last time I went to church. My faith has carried me a long way. It's Sheilaism. Just my own little voice." She defined "my own Sheilaism" as, "It's just try to love yourself and be gentle with yourself. You know, I guess, take care of each other. I think He would want us to take care of each other."¹

17) מסכת ראש השנה דף כו: [Simple Prayer or Humble Prayer?]

מתני'. שופר של ראש השנה של יעל פשוט... גמ'... רבי יהודה אומר: בראש השנה היו תוקעין בשל זכרים כפופין...

במאי קמיפלגי? מר סבר: בראש השנה — כמה דכייף איניש דעתיה, טפי מעלי... ומר סבר: בראש השנה — כמה דפשיט איניש דעתיה, טפי מעלי...